

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Deploratio devotissima S. Anselmi Archiep: Cantuar: pro amissa
virginitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

Ixitate convinceret , & retorto suggillaret exemplaritatis
 Sed & de refuso super caput ejus unguento discipulū? Qui
 indignantes coarguit , bonum mulieris opus esse prouidum pa-
 stans ; & tumidam eorum animositatem verbis compula consi-
 scuit moderatis. Hoc verò tam salubre , tāmquerū; to-
 ficum in mortuo suo corpore noluit expendi , quod moria-
 vo utique reservabat. Duo enim corpora habet Chorūrum,
 stus , unum quod suscepit ex virgine , alterum Ecclīster,
 fix , quod charius habet benignitas reāimentis. Dīsolabi-
 nique illud pro isto morti exposuit & tormentis , sed
 dictus cruci , junctus sceleratis , morte turpissima cōditas , i-
 demnatus . &c. Felix Maria unxit pedes IESU ; Rūndū
 cior eadem unxit cōput auctoris : felicissima , querūlū
 unguentarium toti corpori Christi p̄paravit &c.

Deploratio devotissima S. Anselmi Archib
Cantuar: pro amissa virginitate.

Anima mea , anima ærumnosa , anima inquam
 sera miseri homunculi. Excute torporem tuum
 & discepe peccatum tuum , & concute mentem tuam . Vae
 reduc ad cor enorme delictum , & produc de corda mea : sic
 manem rugitum . Intende infelix , intende sceleratum
 horrorem , & prætende horrificum horrorem , & anima mea
 sicum dolorem . Tu inquam , quæ quondam cōfiteor de v-
 cœlesti lavacro , dotata spiritu sancto , in Christianam
 fessione jurata virgo servisti Christo despensata . O dolorum
 nimium memini ! O quem nominavi , utique non me ab-
 benignum spōsum Virginitatis meæ , quām temere eum ,
 judicem immunditiaz meæ . Hen⁹ memoria perdita ea mea

exentiudatis! Cur sic superaggravas pressuram possiden-
 discipulū? Quām misera fors flagitorum, cui & bonum &
 esse prout pariter sunt in tormentum. Torquet enim me
 is conscientia, & cruciatus ejus in quibus timeo arsu-
 que manū; torquet me bonæ conscientiæ & præmiorum ejus
 quod amoria, quæ scio me perdidisse, nec amplius recupe-
 bet charum. Væ miserum perdere, id perdere irrecupe-
 tam Echiliter, quod servari debet interminabiliter. Heu in-
 tis, Difsolabile perdere, quod non solum damnosum bono-
 entis, sed insuper est lucrosum tormentorum. O vir-
 sima amitas, jam non dilecta mea, sed perdita mea: jam non
 U : secunda mea, sed desperatio mea, quod devenisti? In
 que rectum fecido, in quam amaro cœno viæ dereliquisti?
 &c. Ofornicatio sordidatrix mentis meæ, perditrix animæ
 meæ; unde misero surrepisti, de quām nitido, de quām
 Archibaldo statu me præcipitasti? Hinc uris me, O amare
 ncor, quia illud est amissum: hinc angis me, O gravis
 quam dolor, & timor gravior, quia istud est amissum. Hinc
 em tuum damnum inconsolabile, hinc tormentum intolerabi-
 lem tuum. Væ hinc! vae illinc. Sed si pariter bonum & ma-
 cordatum: sic utique jam justè punitis ad hoc viventem mi-
 scelerum malum. Dignè, certè, dignè. Tu namque ani-
 mea perfida Deo, perjura Dei, adultera Christi liben-
 tiam de virginitatis sublimitate miserabiliter es dimissa in
 stianorum fornicationis. Tu illa olim desponsata Regi-
 sata, audenter facta es escortum tortoris tartarorum,
 e nonne abjecta à D E O , projecta diabolo: imò abiciens
 terram, amplectens diabolum. Tu enim, tu miserrimè
 perditæ meretrix obstinata, fornicatrix impudens: tu prior

R 4

amato-

amatori & Creatori tuo Deo repudium obtulisti, & alter, e
infidiatorem, & perditorem tuum dæmonem te�ipatende,
contulisti. O miserrima, & plusquam miserrima cunctiam
mutatio! Heu de quam sublimi cecidisti! in quodam
profundum corruisti! Væ quam benignum contempsisti!
quæ maligno te junxisti! Quid fecisti, O malibid
amentia, amens spurcitia, spurça nequitia, quid fecisti vos,
In cælo dereliquisti castum amorem tui, & in Infernū est
sequuta es odiosum corruptorem tui: & in barathrum vos; m
rasti non thalamum, sed prostibulum tuum. Horra co
mirabilis, quam perversa voluntas? Miraculum horribile,
quam voluntaria perversitas? Unde mihi, Debet tri
tantæ prayitatis corruptio? Unde tibi, Deus, tantum, u
leris satisfactio? Præcipitare miser homuncio in nūc enim
brosum profundum immoderata mœstitia, qui sp̄uere non
præcipitatus es in barathrum horrendæ nequitie! Unde u
ruere mole nequitie! Obruere, infelix, mole templa ut con
doloris, qui corruisti libens in cœnum infernalis tenebris
ris! Obvolvere ærumnosa horridis tenebris, inconsolabili
bilis luctus, qui volens provolutus es in voragine tenebris
sordidi luxus. Volutare in gurgite amaritudinis, uenit,
delectatus es in volutabro turpitudinis. Terror tenebrar
ibilis, dolor terribilis, mœror inconsolabilis; aggredi
vos super me, irruite, obruite, perturbate, obvoluite, uenit
sumdate, Justum est! justum est! Impudentia, Deus
contempsi vos, & pudenti delectatione provocauit tenebra
imò D E U M, non vos, & nunc miserabili pœnitentia, ubi
desidero vos. Torquete reum, vindicate Deum, uenit
sentiat fornicator infernalia tormenta, quæ meruit, uenit

listi, hater, quod præparavit, assuescat, quod est passurus.
 a te potende, produc, immoderate peccator, luctuosam pœ-
 prima contumiam, qui tam longè produxisti tui sceleris immuni-
 tate in celum. Revolve te, & revolve te in eundem turbinem
 contumitudinum, qui tories revolutus es in eandem voragi-
 nes. O malibidinum. Consolatio, securitas, lætitia, nolo vos, re-
 sidet vos, nisi peccati venia reduxerit vos. Procul estote!
 Infernū estote ante mortem, nisi forte indulgentia revoca-
 rat vos; mihi vero post mortem sit continua pœnitentia,

Horrora comes ætatis meæ: fit acutus dolor, insanabilis
 dum horror vita meæ. Sint mœror, & aceibus luctus, intati-
 hi, Debole tribulatores juventutis, & senectutis meæ. U-
 tanum, utinam ita sit, opto, oro, desidero, ut ita sit:
 in me enim sum dignus oculos ad cælum levando orare;
 qui spem non sum dignus eos vel plorando cæcare. Si con-
 titæ! Conditur mens mea orare pudore conscientiæ, & quum
 le tempus ut confundatur turbine luctuosi doloris, & tristitiae.
 malis faciem exhiberi ante conspectum DEI sui, iustum est,
 inconfundebat ante conspectum suum tormenta sceleris sui.
 genemque igitur, & recognitet cor meum, quid fecit, quid
 inimicorum. Descendat, antequam descendat ad terram
 erroris, & opertam mortis caligine mens mea, &
 aggreget, si deret, qui ibi exspectent scelerosam animam meam,
 iuste, condat & contempletur, videat & conturbetur. Quid
 Deus; quid est quod animadverto in terra miseriæ
 occisorum? Horror, horror. Quid est quod in-
 continet, ubi nullus ordo, sed sempiternus horror inhabi-
 tatur. Heu confessio ululantium, tumultus dentibus stri-
 uit, inquietum, inordinata multitudo gementium, vœ, vœ.

R s

Quot

Quis, & quot vae? Vae ignis sulphureus, flammagradas
 tare & caliginosa volumina; quam terrifico rugit & vivat,
 deo vos rotari vermes in igne viventes. Quæ ducas &
 diras rediendis sit vos accedit, quos ille ignis ignis non
 non incendit? Dæmones coardentes, frementes ac DEU
 frenentes furore, his eur sic crudeles estis, qui meus.
 tantur inter vos? O commoda tormenta, justitia malitiae
 rata ad sustinendum! Siccine nullus modus, nullum inde
 medium, nullus finis temperabit vos. Hæcne & Cre
 magne DEUS, quæ parata sunt fornicatoribus, & ne Do
 temptoribus tui, quorum ego unus sum? Ego, ego in mem
 que unus horum sum. Anima mea expavescit, memini
 mea defice, cor meum scinde te! Quo me rapio nubes
 & stres sceleris mei? Quo me tradis peccatum meum? mere
 Quo me tradis DEUS meus? Si feci, ut essem resiccatus
 us, nunquid potui facere ut non essem creatus tuus? tu
 mihi castitatem meam ademi, nunquid tibi misericordie, cu
 am tuam perem? Domine, Domine, si ego amissore pe
 de me damnare potes, tunc amissisti unde salvare mentej
 Noli Domine, noli sic attendere malum meum, ut
 viscaris bonum tuum. Ubi verax est, O vera Deum! in
 Ubi est vivo ego, nolo mortem peccatoris, sed ut erit
 convertatur & vivat? Domine, qui non mentiris, Domine
 mine, quid est nolo mortem peccatoris? Si tu me misere
 in infernum ad te clamantem peccatorem, an denudem in a
 peccatorem in gehennam est, nolo mortem peccatoris. A
 An hoc est, volo ut convertatur peccator, & vivat? Pe
 cator sum ego Domine, peccator sum ego. Si ergo
 quis peccatoris mortem, quid te cogit, quod non in

Nam gradas ad mortem? Si vis, ut convertatur peccator,
 & ruginosus, quid te prohibet facere, quod vis, ut me con-
 & ducas & vivam? An immanitas peccati mei cogit te,
 nis ergo non vis, & prohibet, quod vis, cum sis omnipot-
 entes DEUS? Absit Deus meus. Absit, Domine De-
 us, qui meus, ut prævaleat nequitia peccatoris confidentis
 titus dolentis, sententiæ omnipotentis. Memento, justus
 nullus in te & benigne Deus! Memento quia misericors
 & Creator & recreator meus. Ne ergo memineris,
 & tu Domine, justitiæ tuæ adversus peccatorem tuum,
 ergo, ego, memor esto benignitatis tuæ erga creaturam tuam!
 Else, nemineris iræ aduersus reum, sed memor esto mite-
 rapitionis erga miserum. Verum est, quia conscientia
 omnia meretur damnationem, & pœnitentia mea non suf-
 ficit inquit satisfactionem. Sed certum est, quia misericor-
 tus tua superat omnem offensionem: Parce ergo, tu
 misericordie, cuius est salus, & qui non vis mortem peccatoris,
 & ambo peccatri animæ meæ. Fugit enim exterrita à
 salvare sentiente justitia tua, ad confortantem misericordiam tu-
 am, ut quoniam præmium Virginitatis corruptæ, O
 verae! ire recuperabile, saltē, supplicium fornicationi
 sed unamitenti non sit inevitabile, quia non est possibile o-
 miti. Omnipotentiæ tuæ, nec indecens justitiæ tuæ, nec insolit-
 us in misericordia tuæ. Et quoniam bonus es, & quo-
 niam in eternum misericordia tua, qui es benedictus in
 pecunia, Amen.

AUGU-